

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618200663
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2618200663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudcov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Ľubica Bundzelová v spore žalobkyne: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, D., proti žalovanej: D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, M., zastúpená: JUDr. Agata Džačovská, advokátka, Hviezdoslavova 315, Senica, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 3C/14/2018 - 126 zo dňa 10. júna 2020 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 zo dňa 01. októbra 2020, v časti o zastavení konania a o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 3C/14/2018 - 126 v spojení s uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 sa v časti o zastavení konania **p o t v r d z u j e**.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 3C/14/2018 - 126 v spojení s uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 sa v časti o náhrade trov konania **r u š í a v e c s a v z r u š e n e j č a s t i v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením v spojení s (dopĺňacím) uznesením súd prvej inštancie výrokom konanie zastavil, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením a návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 14.03.2018 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd rozhodol, že kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcim obchodnou spoločnosťou K4x, s.r.o. a kupujúcou - žalovanou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXX pre k. ú. X., bližšie špecifikovaných v žalobe, je voči žalobkyni právne neúčinná. Pred otvorením pojednávania dňa 10.06.2020 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť. Právna zástupkyňa žalovanej si uplatnila náhradu trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa vzala žalobu späť v celom rozsahu, súd konanie podľa § 145 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) zastavil. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 1 CSP a žalovanej priznal ich náhradu, nakoľko zastavenie konania procesne zaviniła žalobkyňa späťvzatím žaloby. O zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 162 ods. 3 a § 164 CSP, čo odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 24.09.2019 podala žalobkyňa návrh na prerušenie konania a návrh na zrušenie termínu pojednávania, a to z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie pod sp. zn. 3C/21/2019 a podľa názoru žalobkyne výsledok tohto konania má význam pre toto konanie. Súd v uznesení zo dňa 10.06.2020 nerozhodol o návrhu žalobkyne na prerušenie konania a preto súd uznesenie Okresného súdu Senica č. k. 3C/14/2018 - 126 zo dňa 10.06.2020 v súlade s § 225 CSP doplnil o výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôvodom zamietnutia návrhu na prerušenie konania je skutočnosť, že konanie vo veci sp. zn. 3C/21/2019 bolo ku dňu 25.01.2020 právoplatne skončené uznesením sp. zn. 3C/21/2019 - 44 zo dňa 08.01.2020.

2. Proti prvoinštančnému uzneseniu v spojení s doplnčacím uznesením, v časti výroku o zastavení konania a o náhrade trov konania, podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že chce požiadať o oslobodenie od súdnych trov, nakoľko žije len z opatrovateľských príspevkov na jej chorého otca a preto nemá ani na právneho zástupcu. Obhajuje sa sama, čo ovplyvnilo aj rozhodnutie vziať žalobu späť, nakoľko bol na ňu vyvíjaný nátlak zo strany žalovanej, aby v spore nepokračovala. V doplnení odvolania žalovaná uviedla, že žalobu vzala späť po tom, ako bol sudkyňou na ňu vykonaný nátlak k späťvzatiu žaloby so slovami, že žalovaná aj tak nemá žiaden majetok, že žaluje nesprávnu osobu a že nemá žiadnu šancu na úspech v konaní. K uvedenému nátlaku na jej osobu došlo po tom, ako sudkyňa vypla záznamové zariadenie, na základe čoho má vážne pochybnosti o nezáujatosti sudkyne. V danej veci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalobkyne vo veci rozhodol vylúčený sudca, čím zároveň vzniesla námietku zaujatosti zákonnej sudkyne napomáhajúcej v predmetnej veci žalovanej. Konanie má teda inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa trvala na pokračovaní v konaní. Nesprávnym poučením zo strany súdu bola uvedená do omylu, a preto došlo k späťvzatiu žaloby.

3. Žalovaná vyjadrenie k odvolaniu nepodala.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. a) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Predmetom odvolacieho konania je so zreteľom na odvolacie námietky žalobkyne posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď konanie zastavil vzhľadom na procesný úkon žalobkyne urobený na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 a žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania nebolo žalobkyňou odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť, preto nebolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

6. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 14.03.2018 domáhala odporovateľnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim - obchodnou spoločnosťou K4x, s.r.o. a kupujúcou - žalovanou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie X. špecifikovaných v žalobe. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 vyplýva, že pred otvorením pojednávania po vykonanom pohovore za účelom zmierneného vyriešenia sporu žalobkyňa uviedla, že berie žalobu späť, pričom novou žalobou sa bude domáhať zaplataenia dlžnej sumy od dlžníka U. O.. Uvedené žalobkyňa potvrdila svojim podpisom v zápisnici. Žalovaná si v nadväznosti na procesný úkon žalobkyne uplatnila nárok na náhradu trov konania, trovy právneho zastúpenia, keďže bola zastúpená advokátkou. Následne súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým konanie zastavil a žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. Doplnčacím uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 zo dňa 01.10.2020 súd doplnil uznesenie č. k. 3C/14/2018 - 126 zo dňa 10.06.2020 o výrok, ktorým návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol.

9. Späťvzatie žaloby patrí medzi dispozitívne procesné úkony žalobcu voči súdu. „Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t. j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Toto právo mu patrí od začatia konania až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda právo vziať späť žalobu ostáva žalobcovi aj po tom, ako už v spore rozhodol prvoinštančný súd, ale jeho

rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť. Nárok, ktorý si žalobca v žalobe uplatnil, však späťvzatím žaloby nezakladá prekážku veci rozhodnutej. Ak už žalobca žalobu zobrať späť, toto späťvzatie nemožno odvolať. Ak je žaloba vziať späť celkom, súd uznesením konanie zastaví.“ (HORVÁTH, Edmund a ANDRÁŠIOVÁ, Andrea. Civilný sporový poriadok - komentár. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2015). Podľa Najvyššieho súdu SR „späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t. j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal, a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžo 372/2009 zo dňa 20.08.2010).

10. Zo súdneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 pred otvorením pojednávania po vykonanom pohovore za účelom zmierneného vyriešenia sporu vzala žalobu späť. Uvedenú skutočnosť potvrdila svojim podpisom priamo v zápisnici o pojednávaní. Žalobkyňa tak jasne prejavila svoju vôľu nepokračovať v konaní voči žalovanej. Nakoľko vzala žalobu späť, musela byť uzrozumená s tým, že o jej žalobe nebude meritórne rozhodnuté, ale konanie bude zastavené. Ako už bolo vyššie uvedené, každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal, a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája. Späťvzatie žaloby je procesným úkonom, pričom rozhodujúcim je prejav vôle žalobcu, ktorým je súd viazaný. Po späťvzatí žaloby nemôže žalobca dodatočne namietať, že jeho vôľa smerovala k inému následku, že konal v omyle, prípadne že si nebol vedomý účinkov tohto úkonu. Ak žalobkyňa chcela, aby bol jej nárok súdom meritórne prejednaný, nemala na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 vziať žalobu späť, ale mala sa domáhať prejednania uplatneného nároku, t. j. trvať na podanej žalobe. Námetka žalobkyne, že nesprávnym poučením súdu bola uvedená do omylu, v dôsledku čoho došlo k späťvzatiu žaloby, je tak nedôvodná. Rovnako nedôvodnými sú aj odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa vyvíjania nátlaku na jej osobu za účelom dosiahnutia späťvzatia žaloby. V tejto súvislosti odvolací súd súčasne poukazuje na rozpor v tvrdeniach žalobkyne, keď v odvolaní zo dňa 24.06.2020 uvádza, že k nátlaku došlo zo strany žalovanej, pričom v doplnení odvolania zo dňa 15.03.2021 zase tvrdí, že nátlak za účelom späťvzatia žaloby bol vyvíjaný zo strany zákonnej sudkyne. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca je stranou sporu s postavením tzv. „dominus litis“ (pána sporu), ktorý má právo svojimi procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Ak žalobca vezme žalobu späť, súd je povinný konanie zastaviť, okrem prípadu, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí, čo však nie je prípad prejednávanej veci, keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr ako sa začalo pojednávanie. Nakoľko žalobkyňa zobrala podanú žalobu v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania, konanie bolo potrebné podľa § 145 ods. 1 CSP zastaviť. Súd prvej inštancie rešpektujúc dispozičné právo žalobkyne postupoval preto procesne správne, keď konanie zastavil.

11. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 3C/14/2018 - 126 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 v napadnutej časti o zastavení konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Žalobkyňa v odvolaní zároveň uviedla, že žiada o oslobodenie od súdnych trov, čo odvodnila svojou finančnou situáciou. Keďže žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie už požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom súd prvej inštancie jej uznesením č. k. 3C/14/2018 - 37 zo dňa 13.11.2018 oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa po podaní odvolania zaplatila súdny poplatok za odvolanie (č. l. 153 spisu), odvolací súd ustálil, že žalobkyňa odvolaním napáda uznesenie súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) je evidentné, že žalobkyňa sa pri rozhodovaní o trovách konania domáha aplikácie § 257 CSP.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako aj Ústavný súd SR už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

16. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v § 256 ods. 1 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zaviniła, že sa konanie muselo zastaviť. Ak má byť konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, je súd povinný skúmať dôvod, pre ktorý zobral žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalobcu, potom musí ísť výlučne o správanie tejto strany sporu, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. Rovnako to platí aj v prípade, ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalovaného.

17. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádzala do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Súd je povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti, na ktoré je potrebné pri uložení povinnosti uhradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (viď napr. rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 401/2006). Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane strán. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať nielen na osobné, majetkové, zárobnkové a iné pomery všetkých strán, ale tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom.

18. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie takto právne vec neposudzoval a z hľadiska aplikácie § 257 CSP ani neodôvodňoval z pohľadu okolností relevantných pre rozhodovanie o náhrade trov. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že súd prvej inštancie rozhodol bez toho, že by zisťoval a vyhodnotil osobné, majetkové, zárobnkové a iné pomery všetkých strán konania a okolností, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu práva na súde a jej postoj v konaní. Súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou, či tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemusí výnimočne náhradu trov konania priznať (§ 257 CSP) najmä z dôvodu že povinnosť nahradiť trovy konania stanovená podľa § 256 ods. 1 CSP sa môže v konkrétnom prípade javiť ako neprimeraná tvrdosť.

19. Rozhodnutie o trovách konania odvolacím súdom by za tohto stavu veci v celom rozsahu nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by bolo stranám odoprené právo namietať správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinštančného súdneho konania je súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti konania bolo možné urobiť iba zrušujúcim rozhodnutím v uvedenej časti uznesenia súdu prvej inštancie.

20. S prihliadnutím k uvedenému odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 3C/14/2018 - 126 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 3C/14/2018 - 138 v napadnutej časti náhrady trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadiť sa názorom odvolacieho súdu, v naznačenom smere posúdiť osobné, majetkové, sociálne a ďalšie pomery všetkých strán konania, okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu žaloby a postoj strán v konaní a následne znovu rozhodnúť o trovách konania tak, aby jeho rozhodnutie vychádzalo z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a bolo v naznačenom smere aj riadne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnené.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko tu predovšetkým s prihliadnutím k výsledku odvolacieho konania o týchto rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

23. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že o námietke zaujatosti voči zákonnej sudkyňi, ktorú žalobkyňa uplatnila v doplnení odvolania zo dňa 15.03.2021, odvolací súd nerozhodoval, pretože mu nebola súdom prvej inštancie predložená z dôvodu, že sa na ňu neprihliada, lebo bola uplatnená po 7-dňovej zákonnej lehote a spočíva v okolnostiach procesného postupu sudcu (č. l. 152).

24. Toto uznesenie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).